

Јован Радуловић ([Полача](#) код Книна, 29. септембра 1951) је српски писац из Далмације. Његове приповијетке, романи и драме, везане су углавном за живот Срба у Далмацији и проблематичне историјске односе између Срба и Хрвата на том простору.

Гимназију је завршио у Книну, а 1971. се преселио у Београд, гдје је дипломирао на Филолошком факултету. Био је професор у Четрнаестој београдској гимназији, уредник БИГЗ-а и директор Библиотеке града Београда. Након приказивања драме Голубњача, био је на удару комунистичке власти СФРЈ, због национализма. Први пут је одиграна у Српском народном позоришту у Новом Саду.

Дјела су му превођена на енглески, руски, украјински, италијански, неначки, шведски, мађарски и македонски језик. Добитник је Октобарске награде града Београда, Андрићеве награде, награде „Исидора Секулић“, „Бора Станковић“, „Бранко Ћопић“, „Јоаким Вујић“, „Браћа Мицић“, награде Виталове књижевне фондације „Златни сунцокрет“, Грачаничке повеље, награде „Петар Кочић“ и „Матија Бан“.

По његовим дјелима су снимљени филмови режисера Здравка Шотре: Вучари Доње и Горње Полаче и Браћа по матери.

Дјела

- Илинштак, приповијетке
- Голубњача, приповијетке
- Даље од олтара, приповијетке
- Идеалан плац, приповијетке
- Мама врана, тата врана и деца врране, приповијетке
- Вучари Доње и Горње Полаче
- Браћа по матери, роман
- Од Огњене до Благе Марије, роман
- Прошао живот, роман
- Голубњача, драма
- Учитељ Доситеј, драма
- По српској Далмацији, путописни есеј
- Зрна из плеве, прозни и есејистички запис